

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1600/2022
08.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг С. Веселиновић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Чистоћа“ Жабал, чији је пуномоћник Андреј Товаришић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3597/21 од 19.01.2022. године, у седници одржаној 08.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3597/21 од 19.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 779/2021 од 27.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број ../20 од 31.12.2020. године, којим је тужиоцу запосленом на пословима „чувар“ отказан уговор о раду број ../12 од 05.11.2012. године са свим припадајућим анексима уговора о раду и радни однос престао дана 31.12.2020. године, да се обавезе тужени ЈКП „Чистоћа“ Жабал да тужиоца врати на рад, као и да му накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3597/21 од 19.01.2022. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) – у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог уговором о раду број ../12 од 05.11.2012. године на пословима помоћног комуналног радника кафилерије, дезинсекције и дератизације. На основу анекса уговора о раду број ../14 од 01.07.2014. године тужилац је код туженог обављао послове пољочувара, затим послове чувара према анексу уговора о раду број ../16 од 17.10.2016. године, а на основу анекса уговора о раду број ../16 од 30.12.2016. године послове радног места чувара у азилу за псе. По пријему обавештења од стране свог оснивача, Општине Жабаљ, почетком децембра 2020. године о предстојећем смањењу буџета за поверене послове (поред осталих и за послове азила за псе), тужени се одлучио да измени организацију рада премештајем осам запослених из азила за псе и да им понуди обављање послова у другим организационим деловима. Дана 15.12.2020. године је сачинио понуду за закључење анекса уговора са обавештењем о разлозима за премештај, према којој је тужиоцу понуђен посао помоћног радника у организационом делу комуналне службе - одвоз отпада и отпадних вода од правних лица и домаћинства. Обавештењем уз анекс уговора о раду од истог дана 15.12.2020. године, тужилац је упознат да се о понуди може изјаснити у року од осам радних дана и да уколико одбије закључење анекса може му бити отказан уговор о раду. Тужилац је дана 18.12.2020. године у просторијама МЗ Жабаљ прочитао и потписао понуду за закључење анекса и обавештење уз анекс уговора о раду, али није потписао анекс уговора о раду. Дана 31.12.2020. године тужени је донео спорно решење којим је тужиоцу отказао уговор о раду са свим припадајућим анексима због одбијања закључења анекса уговора о раду позивом на члан 171. став 1. тачка 1) Закона о раду.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиоца за поништај побијаног решења и за враћање тужиоца на рад.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 2) Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05, ... и 75/14) прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако одбије закључење анекса уговора о раду у смислу члана 171. став 1. тач. 1-5) овог закона.

Према одредби члана 171. став 1. тачка 1) овог закона, послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (у даљем тексту: анекс уговора) ради премештаја на други одговарајући посао, због потреба процеса и организације рада.

Како је тужени због потреба процеса и организације рада донео одлуку о премештају тужиоца на други одговарајући посао, о чему је сачинио понуду за закључење анекса уговора са обавештењем о разлозима за премештај, коју понуду за закључење анекса и обавештење уз анекс уговора о раду је тужилац прочитао и потписао, али није потписао сам анекс уговора о раду, то су се стекли услови да тужени као послодавац откаже тужиоцу уговор о раду у смислу цитираних одредаба Закона о раду. Стога је побијано решење којим је тужиоцу отказан уговор о раду због

одбијања закључења анекса уговора о раду законито, а тужени није у обавези да тужиоца врати на рад у смислу члана 191. став 1. Закона о раду.

Имајући у виду изложено, уз оцену да наводи ревизије не могу утицати на другачију одлуку, Врховни касациони суд је нашао да ревизију треба одбити као неосновану, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка, јер по изјављеној ревизији није успео, па је применом одредбе чл. 153. и 165. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић